

45de Møde.

Tirsdag den 15. December Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Statsministeren, at han agter her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Naturfredning.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Socialministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 139 af 28. April 1931 om Prisaftaler.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Herved tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 139 af 28 April 1931 om Prisaftaler*. Prisaftaleloven udløber med Udgangen af indeværende Aar. Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at fremhæve, ogsaa i dette høje Ting, er det Hensigten i en nær Fremtid for Rigsdagen at forelægge Forslag til en Lov, der kan afløse Prisaftaleloven. Da Overvejelserne angaaende Prisaftalelovens Revision imidlertid ikke har kunnet tilendebringes, foreslaas den gældende Prisaftalelov forlænget indtil 30. April 1937, til hvilket Tidspunkt jeg gaar ud fra, at den reviderede Lov kan være færdigbehandlet paa Rigsdagen. Jeg haaber, at dette lille Lovforslag maa faa en hurtig og let Gang gennem Rigsdagen, saaledes at det kan ophøjes til Lov inden Jul.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til den højtærede Statsminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Statsministeren (Stauning): Jeg skal tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om*

Naturfredning, saaledes som dette Lovforslag nu foreligger, efter at en Række Forhandlinger har fundet Sted, og efter at den af Landbrugsministeriet nedsatte Strandfredningskommission har afgivet Betænkning om Sider af Fredningsspørgsmaalet, som nu er inddraget under dette Lovforslag. Den gældende første danske Lov om Naturfredning er dateret 8. Maj 1917 og traadte i Kraft den 1. Juli samme Aar. Denne Lov har i det hele virket tilfredsstillende inden for den Begrænsning, Loven gav, men alligevel har Ønsket om en Revision af Loven været rejst allerede for adskillige Aar siden og er efterhaanden trængt ud i saa vide Kredse, at det nu kan betegnes som et almindeligt Folkeønske. Befolkningens gennem de senere Aar voldsomt stigende Trang til Friluftsliv og Friluftsovelser i Forbindelse med den overhaandtagende, i Almindelighed yderst uheldige Bebyggelse af Landets Kyster og Skovegne har medført, at den bestaaende Naturfredningslov ikke længere forslaar til Værn af Landets Naturværdier, men at der snarest muligt maa skabes en langt mere indtrængende og hurtigere virkende Lovgivning paa dette Omraade.

Den gældende Lovs Bestemmelser angaaende Sagerne Behandling, foregaaende ved Hjælp af saakaldte Nævn, hviler jo paa et særlig dansk Grundlag, som har vist sig at være godt, og disse Bestemmelser foreslaas derfor ikke forandret i principiel Henseende, men kun modificeret i visse Retninger i praktisk Henseende. Derfor vil den Del af Lovforslaget ikke have Nyhedens Interesse.

Hvad der derimod vil skabe almindelig Interesse om Lovforslaget, er de nye Bestemmelser, som tilsigter uden Krav om Fredningskendelse, og uden at der bliver Spørgsmaal om Erstatningsudredelse, at muliggøre Bevarelse af de for Landet karakteristiske Fortidsminder og af de for Befolkningens Friluftsliv saavel som for Turistlivet særlig værdifulde Naturværdier. De Bestemmelser, der hører herhen, findes i Lovforslagets §§ 2, 23, 24, 25 og 30. De hviler paa den i den juridiske Videnskab godkendte Betragtning, at det staaar Lovgiveren frit at paalægge Ejerne af faste Ejendomme almindelige Begrænsninger i deres Raadighed over disse, og paa Erkendelsen af, at Tidspunktet nu maa være inde til af Hensyn til Landets Bedste at fastslaa de paagældende Begrænsninger, og at en Udskydelse af Bestemmelser herom vilde være uforsvarlig under Hensyn til den Udvikling, vi har set foregaa i adskillige